

DOKUMENTACE ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ARTS

ATELIÉR TĚLOVÉHO DESIGNU

BODY DESIGN STUDIO

CAR OPERA

CAR OPERA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR'S THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

Adam Michálek

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

MgA. Tomáš Moravanský

BRNO 2024

OBSAH DOKUMENTACE:

TEXTOVÁ ČÁST

s. 4-15

- s. 4 *Abstrakt / Abstract*
- s. 5 *Na začátku bylo tělo a duše*
- s. 6 *Přicházím s velkou hudbou*
- s. 7 *Myslím, že bych mohl opustit vizuální umění*
- s. 8 *Přicházím do chrámu věčnosti*
- s. 9 *Dopodrobna jsem prošel všechny kouty světa*
- s. 10 *Prostor a čas. Co je to?*
- s. 11 *Co mi dělá dobře říkám je dobré*
- s. 12 *V tuto chvíli říkám důvěrné věci*
- s. 13 *Toto jsou slova panice kterej vřískal že měl sex*
- s. 14 *Jsem velkej*
- s. 15 **OPERA AUTOMOBILE**

OBRAZOVÁ ČÁST

s. 16-18

TEXTOVÁ ČÁST

Abstrakt

Bakalářská práce je propojením automobilu a opery, performativně zkoumá jejich průniky. K pochopení je doporučeno čtení Stébel Trávy od Walta Whitmana.

Pro přehlednost stručně nastiňuji, o čem která kapitola hovoří:

Na začátku bylo tělo a duše ~ Přichází ke mně myšlenka (Intro)
Přicházím s velkou hudbou ~ Oznamuji téma v ateliéru
Myslím, že bych mohl opustit vizuální umění ~ Volnost hudby
Přicházím do chrámu věčnosti ~ Struktura opery
Dopodrobna jsem prošel všechny kouty světa ~ Hledání formy
Prostor a čas! Co je to? ~ Představa performance
Co mi dělá dobře říkám je dobré ~ Intermezzo
V tuto chvíli říkám důvěrné věci ~ Performance samotná
Toto jsou slova panice kterej vrískal že měl sex ~ Obhajoba
Jsem velkej ~ Pocity řidiče (Outro)
OPERA AUTOMOBILE ~ Výsledné schéma (Vennův diagram)

Abstract

The bachelor thesis is a performative research of connections between an opera and an automobile. Reading Leaves of Grass by Walt Whitman is recommended for understanding.

For clarity I briefly outline themes the chapters talk about:

Let there be body and soul ~ The first idea approaches me (Intro)
With music strong I come ~ Announcing the theme in the studio
I think I might leave visual arts ~ The freedom of music
I enter the Temple of Eternity ~ Structure of Opera
Having pried through the strata ~ Seeking form
Space and time! What is it? ~ Preview of the Performance
What makes me feel good I say is good ~ Intermezzo
This hour I tell things in confidence ~ The Performance itself
These are screams of sex screamed by a virgin ~ Defense
I am massive ~ Driver's Feelings (Outro)
OPERA AUTOMOBILE ~ Final schema (Venn diagram)

Literatura: WHITMAN, Walt. Stébla trávy. Knihovna klasiků (Odeon). Praha: Odeon, 1969.

Na začátku bylo tělo a duše. V dokonalé harmonii vyrovnaně spí a pod těžkou peřinou oddychuje. Jeho hrud' se vzpíná a poníží stejně rytmicky jako tlukot jeho srdce. Stojím nad nimi. Oči zakryté víčky prožívají desetisekundový orgasmus nejbizarnějšího ze snů, připomínají třesoucí se údy venerika. Stojím nad nimi. Jeho zrak je znovu klidný, končetiny uvolněné a dech pravidelný. Viděl jsem zázrak nebes, tajemství vesmíru, galaxii vznikající a zanikající během deseti sekund v lebeční klenbě. Stojím před spícím a porovnávám velikosti našich hrudníků, prsních svalů, šířky našich brad a shledávám, že bych se do jeho těla na trilimetr vešel. Natahuji ruku k jeho, a druhou k svému krku, měřím naše tepy. Samotný dotek je téměř více, než dokážu snést. Polyrytmus našich tepů mě uklidňuje. Stojím přikován nad spícím a slyším jeho duši a to vím. Jeho srdce bije a jeho duše rezonuje.

*Přicházím s velkou hudbou. Automobil mě oslňuje, chodím v noci venku s přimhouřenýma očima, nedokážu se mu plně postavit. Nejen záře jeho reflektorů, jeho moc, síla a ocelová majestátnost. Ukazatel třídy, ryzího mužství. Motor jako hrud' kulturisty, protrhává kapotu a chce se okázat. Jeho svaly a šlachy jsou dokolaností aerodynamiky a pohybu. Vůně nového auta je vůní čerstvě narozeného syna. Chybí mu jen takhle málo k dosažení dokonalosti diamantu. Potřebuje jen jednoho muže, muž zase potřebuje jeho. Citlivost a péči dejte do prášku pro umírající, pro mě jen oheň a ocel, jen ryzí sval, jen řev motoru. Musím mu uspořádat oslavu, napsat ódu, zahrát symfonii. Ne o autě, **auto samo o sobě**. Jeho surový zvuk, ryzí a čistý, nás bude obklopovat, objímat a líbat. Autokracie svalnatých vlastníků aut. Auto je náboženství i víra, životní smysl i poslání. Nemít auto, nejsem nic nebo skoro nic. Pokládám na zem dlaždice a dláždím cestu jeho poznání.*

Myslím, že bych mohl opustit vizuální umění a věnovat se hudbě. Je tak mírumilovná (nikdo nemusí ten anebo jiný zvuk obhajovat, všechny jsou správné a nezpochybnitelné) a naplňující. Zvuk hlasu je často více, než dokáží snést. Operu vnímám nejen jako prvotní význam symfonie hlasu a hudby, ale i jako prostor pro jejich vznik; zvuk mechanických andělů ale i samotné mechanické anděly. Opera je systém, uzavřený celek fungující sám v sobě. Pokud existuje celek, který obsahuje všechny celky, obsahuje tento celek i sám sebe? Budova opery je operou a její hudba je operou a její tři trubky jsou operou a prsty jež je rozeznívají jsou tou samou operou. Její mohutnost mě dohání k slzám, jsem jediný kdo svým srdcem dokáže rozehrát basu.

(Já) Přicházím do chrámu věčnosti, vidím se v zpětném zrcadle, mám ruce přibité na kříž. Tahle struktura, stavba sama mne obklopuje. Nechtě si poklekám pod silou na mě dopadající. Slyším hlasy svých otců a ti otců svých a ti další zase svých otců. Chorál hlasů otců paralelně vedle sebe stojících jako trubice varhan, slyším všechny nyní a zároveň, vdechují jejich hlasy a výdechem nechávám je všechny za sebou, ale kdykoli chci, mohu si kterýkoli zase přivolat zpět. Dávám stejné i rozlišné na misky vah. Opera je stejně tak operou, jako je automobil operou. Obojí jsou komplexní systémy, funkční uzavřené galaxie. Všechny prvky, které automobil má, opera má. Opera může být nejčistší a automobil nejšpinavější, a budou si rovny, nebo téměř rovny, o zrnko soli.

*Dopodrobna jsem prošel všechny kouty světa, přeletěl oceán,
přejel Ameriku, prostudoval mapy, na píd' analyzoval, vypočetl
součty, a nacházím, že ideál auta není jeden, ale každý. Nechci
Audi, ani BMW ani Dodge, ani ten největší, mám rád jen předení
tvého motoru a usínání na zadním sedadle. Neznám tě ještě,
hřebče, ale vím, že až v tobě budu, poznám posvátnou
majestátnost. Nedokážu vybrat lépe a poradit přesněji (snad než
s vlasteneckou hrdostí českou Škodu, ani ona není ideálem). Vidím
hladké pole z ptačí perspektivy, vznášeje se pozoruji
zaparkovanou bestii. Nezkrotná, daroval jsem ti život, a i ty jsi mi
dala svůj. Jen slyšet tě lkát, se zavřenýma očima dokážu sedět
hodiny, mlčky naslouchat. Slyšet tě oknem,
za rohem
a za druhým rohem,
a možná tam ani nejsi svým tělem,
ale tvou přítomnost cítím, hřebče,
a tento dotek je téměř více, než dokáží snést.*

Prostor a čas! Co je to? Probouzím se v noci s rychlým dechem, začínal jsem se propadat do snů ale projel mnou blesk prozření. Jsem tak nadrženej že nemůžu spát, vzrušení mě zvedá a narovnává. Vidím, jako by to bylo včera, před sebou celej akt, jako muž za zpocené noci nabírá ženu, v tomto my usedáme k závěrečné performanci. Penetruje nás vlna za vlnou hutnýho zvuku, stěny tónů jako opony naráží a rozvibrují naše těla. Dostává se nám chuti olova, železa, zlata a mědi, jsme pod plnou palbou nesmrtelní a nebojácní; nekrvácíme než slzy štěstí. Tři dny a tři noci postupujeme kupředu a prostřelují nás dělové koule o průměru padesáti dvou centimetrů. Jdeme a úsměvy nám tvrdnou v šílenství. Neustupujeme a já stále více cítím, jak bodá triumf. Přicházíme s velkou hudbou, odcházíme jako vítězové, navždy v dokonalé harmonii a to vím, já tam byl, já tam vítězil.

Co mi dělá dobře *říkám* je dobré. (A bůh pravil, “necht’ je světlo,” a bylo světlo, a bůh viděl světlo, a viděl, že světlo je dobré: a bůh oddělil světlo od temnoty.)

V tuto chvíli říkám důvěrné věci. Neřekl bych je každému, ale tobě je řeknu.

*Svým tělem vstupuji do opery, srdcem rozehrávám basu.
Automobil se mi roztéká v prstech, zapínám ho a ztrácím se v jeho rozmanitosti;
těžký tenor motoru, vyťukává svoje mechanické staccato,
soprány stěračů stírají vyčištěná skla,
vlny altů rezonují s mým tělem a já na ně odpovídám,
líbám pedál plynu a pod mým dechem se osmiválec ohýbá,
zapojené kabely se jako hadi hřejí na rozpálené kapotě (ovládám je ocelovou píšťalou a ony se svíjí v mechanické repetici).*

*Vdechuji celému stroji život, jsem jeho nástrojem a on mou silou,
společně proplétáme prsty našich genitálů, jsem uvnitř jeho rozpáleného mechanického srdce, pozoruji jeho plíce nadržené dieselem, najednou do mne vstupuje celou svou dvoutunovou vahou a kolem mne se rozléhá ticho.*

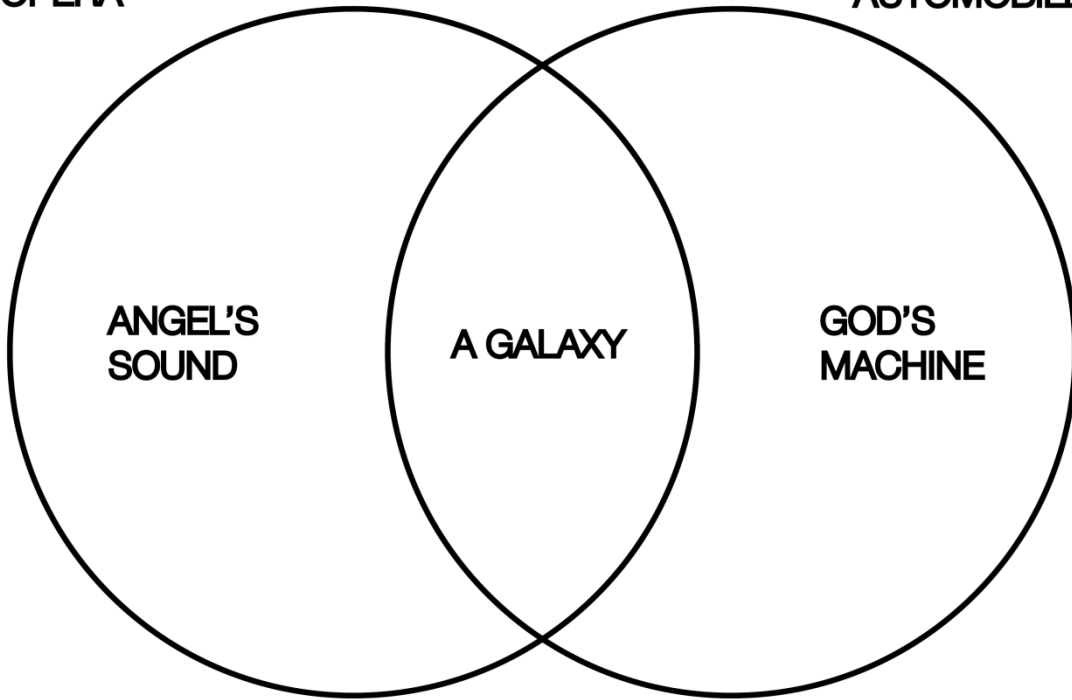
Viděl jsem Magnu Cartu, viděl jsem Horovo oko, dotýkal jsem se boha, jsme autem.

*Toto jsou slova panice kterej vřískal že měl sex (všichni víme, že ho neměl a mít nebude), toto jsou myšlenky všech mužů co kdy žili a co kdy budou žít; vystupuju na pódium a začínám křičet, že “toho svýho“ slyším na patnáct kilometrů,
že moje auto je moje církev,
že neznám než dvě dálkový světla na rozpáleným asfaltu (moje čubka po boku na sedadle spolujezdce),
že moje modlitba je trhání asfaltu nocí,
horkou šílenou nocí,
dnes
zítra
nebo za tisíc dní,
že kilometry jsou jen minuty nejčistší penetrace a orgasmu.
Moje voiture fatale se kdykoli postaví komukoli z vás a přejede vás svýma devatenáctipalcovýma kolama.
Odcházím bez potlesku, v trapným tichu po sexu kterej se nestal,
já sám jako král paniců,
do své bílé škodovky.*

Jsem velkej.

OPERA

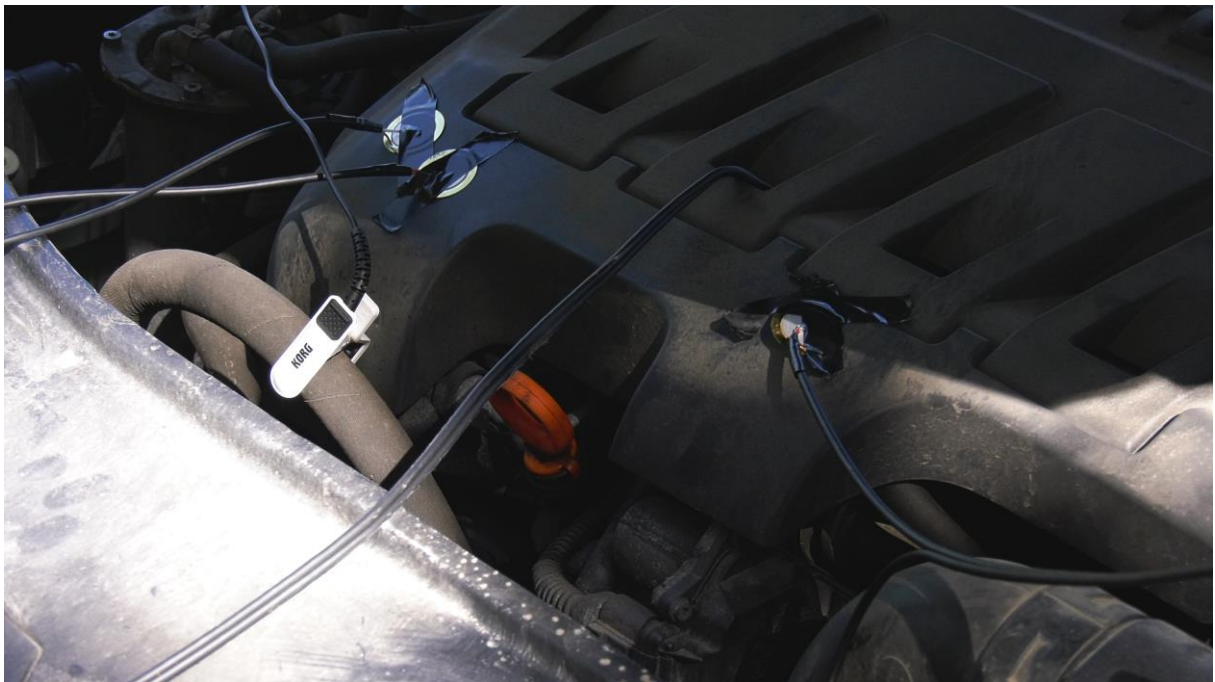
AUTOMOBILE

OBRAZOVÁ ČÁST

Škoda, 4k video, 2024

Škoda (KORG), 4k video, 2024

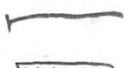
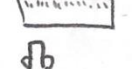
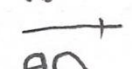

Škoda (Superb), 4k video, 2024

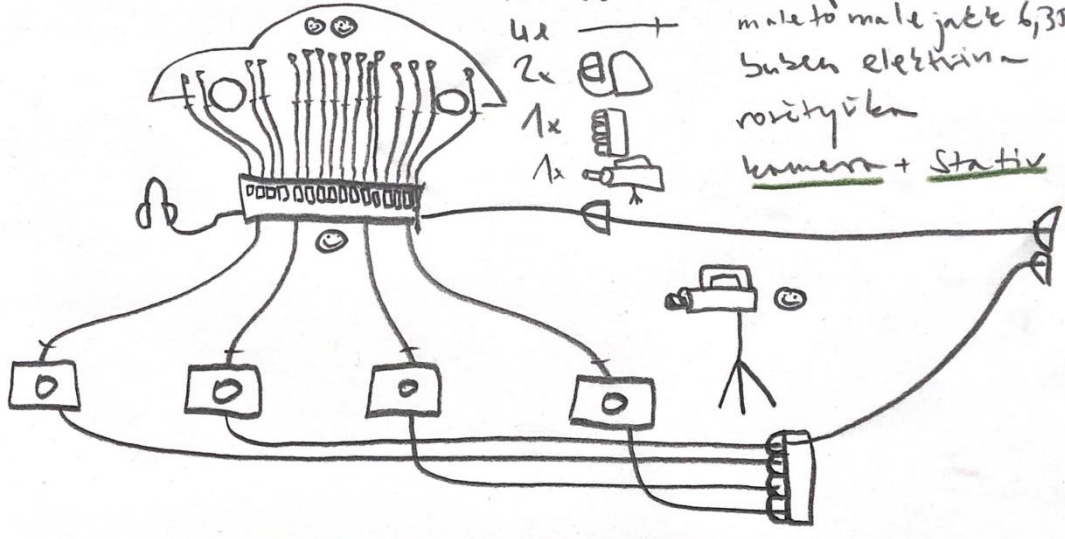

Škoda (Superb, Karoq), 4k video, 2024

1 do anty 2 do anty
 1 k mixu
 1 ke kamerě

- 1x
- 4x 1bx P
- 1bx
- 1x
- 1x db
- 4x
- 2x
- 1x
- 1x

5. lej superb cordis
 mit
 piezo mikrofon (15+1?)
 Jack 6,35mm male to female
 mix 16 vstupů 5 out?
headphones
 male to male jack 6,35mm
 subek elektrin-
 rozptylen
kamera + stativ

Technická ilustrace performance, tužka na papíře, 2024